

Zápis z 10. zasedání Stálé komise pro sdělovací prostředky ze dne 20. 5. 2008

Poslanec Vítězslav Jandák: Zahajuji zasedání stálé komise pro sdělovací prostředky. Je nás sedm, jsme schopni se usnášet. Máme před sebou program, který se skládá ze tří bodů. (Přečetl program, který byl pak schválen.)

1.**Zpráva o stavu a vysílání Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 2007**

Pan Žák: Máte před sebou zprávu Rady za rok 2007. Ve svém úvodním slově nechci opakovat to, co je ve zprávě. Omezím se na několik poznámek.

V televizním vysílání pokračovala v r. 2007 migrace diváků mezi platformami. Nárůst IPTV, televize vysílané prostřednictvím internetového protokolu, odpovídal ceně. Dále se zvyšuje počet domácností, které přecházejí na satelitní platformu. V České republice tak klesá podíl domácností, které jsou odkázány pouze na terestrické vysílání, i když v porovnání se sousedními zeměmi, jako je Rakousko nebo Německo, je stá stále vysoký. Je to důležitý trend, protože bude-li významný počet diváků přijímat televizní vysílání prostřednictvím satelitu, ztratí dominance na terestrickém trhu svůj význam. Navíc rozšíření satelitní platformy vyřeší problém okrajových míst na horských údolích, kde výstavba kabelových sítí není pravděpodobná a terestrické digitální vysílání může být nedostupné.

V rozhlasovém vysílání došlo ke koncentraci vlastnictví. Objevuje se a v budoucnosti bude sílit tlak na sjednocování licenčních podmínek u programů, které měly licenční podmínky odlišné. Ačkoliv úkolem Rady je dbát na pluralitu vysílání při velmi vágních hranicích mezi formáty hudebních rádií, lze tuto pluralitu jen obtížně kontrolovat samotnými licenčními podmínkami, a to i proto, že Rada sama je nesmí formulovat.

ČTU ve spolupráci s Radou a Českým rozhlasem stanovil metodiku výpočtu, kolik obyvatel může přijímat daný program. Na základě této metodiky, po vyhrazení několika kmitočtů na Moravě, Český rozhlas splňuje požadavky na 95 % pokrytí svých tří FM programů. Jde o významnou ochranu soukromých provozovatelů. Pokud by ke změně metodiky nedošlo, musel by ČTU pro Český rozhlas vyhrazovat další kmitočty, jakmile skončí stávající licence, čímž by se v některých územích podstatně posunul poměr mezi veřejnoprávním a soukromým sektorem.

Co se týče obsahové práce Rady, trvá přibližně stav popsany loni. Rada nedostala k dispozici monitorovací zařízení, které by umožnilo férovější a úplnější monitoring obsahu vysílání. I nadále Rada vychází zejména ze stížností.

V rámci kapacitních možností Rady jsme se rozhodli podrobovat televizní vysílání kontrolám z podnětů Rady, kdy program posuzuje profesionální analytik. To mám umožňující férovější přístup k jednotlivým programům, protože stížnosti pochopitelně častěji přicházejí na sledovanější programy. Jde ovšem o náhradní řešení.

Ačkoliv se zpráva týká roku 2007, rád bych se zmínil o aktuální judikatuře Nejvyššího správního soudu, který při rozhodování o kasačních stížnostech na Reality show potvrdil závažnost vlivu televize. Cituji: „Nejvyšší správní soud vzal jako nezpochybnitelný fakt, že televize se stala nástrojem socializace dětí. To, co děti v televizi vidí a slyší, se nepochybně odráží v jejich vývoji“, konstatovala předsedkyně Senátu Milada Tomková. To je velmi důležitý právní názor NSS, který nepochybně přispěje k rychlejšímu zavedení koregulace prostřednictvím označování filmů, tedy posunem od následného postihu provozovatelů, k dobrovolnému předcházení těmto problémům. Tento trend ostatně také požaduje nová směrnice EU.

V roce 2007 byla přijata další digitální novela, která upravila postup při digitalizaci televizního vysílání. Při její aplikaci Rada nenaráží na závažné potíže. Musím však upozornit, že se v poslední době legislativní činnost Parlamentu v oblasti regulace vysílání soustřeďovala výhradně na digitalizaci. Přitom existují jiné oblasti, které vyžadují legislativní úpravu. Uvedu jen velmi hrubý výčet.

Za prvé jde o úpravu odpojování v rozhlasovém a televizním vysílání. Protože jde o poměrně komplikovanou záležitost, ponechal bych ji na případnou diskusi.

Za druhé, Rada potřebuje přesnější úpravu přidělování nových kmitočtů stávajícím provozovatelům.

Za třetí, v horizontu několika let dojde k ukončení licencí některých rozhlasových stanic. Při platnosti stávající legislativy by to znamenalo závažný problém. Jde o to, že zákon ukládá Radě vypsání licenčního řízení z podnětu uchazeče. Přitom ukončení licence bude dávat k dispozici celou řadu kmitočtů. Jakmile však někteří žadatelé začnou žádat o jeden, o dva, o tři nebo více kmitočtů, tak Rada nebude mít k dispozici pravidla, jak rozhodovat ty případy, kdy se stejné kmitočty objeví v různých kombinacích několika žádostí.

Za čtvrté, zákon by měl v předstihu řešit problematiku přechodu na digitální rozhlasové vysílání.

Bylo by velmi žádoucí, aby Parlament začal diskusi o budoucnosti regulace obsahu v České republice, a to zejména v souvislosti s direktivou o audiovizuálních mediálních službách, která musí začít platit ve všech evropských zemích od prosince 2009. Direktiva přinese Radě celou řadu nových povinností, které budou mít vliv na personální obsazení úřadu Rady. V evropském srovnání je úřad značně poddimenzován. Opakuji stejně jako minulý rok – nemá-li počet pracovníků růst nadměru, tak je třeba investovat do programové podpory, která by skutečně umožnila trvalý monitoring obsahu a nepochybně parametrickější a férovější poměry v českém mediálním prostředí. Upozorňuji, že podobné zařízení může s výhodou sdílet několik resortů.

Po tomto stručném úvodu bych vás rád požádal, abyste zprávu projednali a doporučili ke schválení.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedo. Předávám slovo zpravodaji panu Plevovi.

Poslanec Petr Pleva: Protože jsem si zapomněl brýle, budu poměrně stručný. Zpráva poměrně věrně popisuje stav vysílání v roce 2007 a také dává popis o plnění základních povinností, které Radě ukládá zákon. Já bych měl připomínky k několika oddílům, které jsou rozčleněny přesně podle povinností vyplývajících ze zákona o vysílání. Jsou to spíše drobnější poznámky, jen jedna bude trošku rozsáhlejší.

Jednak k bodu C, informace o dodržování právních předpisů v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a o uložených sankcích. Je bezvadné, že máme přehled, ale docela bych uvítal, kdybychom přehled měli podrobnější, to znamená konkrétní příklady. Je bezvadné, že za porušení povinností při vysílání reklamních spotů bylo uděleno 30 pokut, ale my nevíme, komu byly uloženy a jak závažná ta provinění byla. Bylo by dobré, kdybychom u všem měli stručnou informaci, kterému vysílateli, za jaké konkrétní porušení zákona, byla sankce udělena. V některých předchozích zprávách to bylo, v této to není. Myslím, že bychom se k dobré tradici měli vrátit. Ale to je připomínka do budoucna.

Další bod, kde je stejná připomínka, to je informace o změnách licenčních podmínek provozovatelů vysílání s licenci. Dozvíme se kvantitativně, jaké byly změny, někde se je dozvíme dokonce i fakticky, ale u většiny to máme řečeno pouze kvantitativně. Uvítal bych, kdybychom mohli být o každé změně – byť velmi stručně – informováni. To je pro příště.

Dále bych se trošku zdržel u bodu E, to znamená informace o udělených licencích a kritériích, na základě kterých byly licence uděleny žadatelům o licenci a zamítnuty žádosti

všech ostatních účastníků řízení. Tady budu mít spíše obecný povzdech, který nebude mít vliv na návrh, jaký dám stálé komisi, a to návrh, aby doporučila Poslanecké sněmovně zprávu schválit. Považuji to už trochu za marný boj s Radou. Jak vidíte podle mého návrhu, už jsem na tento boj rezignoval, nicméně přece řeknu své připomínky.

Rada má dle zákona říci, které to jsou důvody, kvůli kterým byla speciálně tato licence udělena a neuděleny licence ostatním. Důležité je to z toho důvodu, že právě ta určitá konkrétní věc, která převážila rozhodnutí Rady, že udělila konkrétnímu účastníkovi, a ne těm ostatním, je ta licenční podmínka, kterou ani v budoucnu nelze změnit. Rada tuto podmínku nemůže změnit, byť o to účastník žádal. Všechny ostatní změnit může. Místo toho, aby si Rada uvedla – tito splnili podmínky transparentnosti vlastnických vztahů a podobně, jakoby si udělala vnitřní vícekolové řízení, a pak z těch, kteří splňují všechny podmínky i základní programovou skladbu, tak jeden navrhuje něco tak bezvadného, že díky tomu jsme to udělili jemu, a toto je ta licenční podmínka, kterou nikdy nedovolíme změnit, tak Rada vyjmenuje komplex všeho, a ten komplex všeho je v té zprávě důvodem k udělení licence. Je zajímavé, že v jednom případě úplně stejný program je vynikající a dostatečný a na druhý kmitočet je tentýž program nedostatečný, a tudíž licence udělena není, ale to nechci komentovat, ale tím, že to je tento komplex, tak Rada se dostává do velmi překerní situace i s tím, co jsem řekl o větu předtím, v případě žalob, a zase bude prohrávat soudy.

Další věc je, že když vyjmenuji úplně všechno, tak úplně všechno jsou podmínky, které nelze změnit a de facto ten vysílatel se dostává tímto rozhodnutím Rady do pasti a už nemůže být žádná jeho licenční podmínka změněna. Ona samozřejmě může, protože víme, že Rada si ze zákona zase až tak těžkou hlavu nedělá a klidně to změní, ale kdybychom měli striktně dodržovat zákon, pak by skutečně platila věta první, kterou jsem řekl.

To je jenom povzdech, nicméně nehodlá už v tomto marném boji pokračovat, tudíž navrhu schválení.

Ještě poslední prosba k příští zprávě – kdyby bylo možno, abychom velice zajímavý přehled řízení, která Rada vede, nicméně abychom se nemuseli tak úplně prokousávat, jestli by Rada mohla udělat ještě jednu tabulku k tomuto velmi důležitému a zajímavému přehledu, a to v tom roce jsou pravomocně skončená rozhodnutí, to znamená od udělení pokut, odebrání sankce, kde je to pravomocně skončeno, abychom to měli takto jednoznačně zvýrazněno.

To bylo asi všechno. na závěr rozpravy oficiálně navrhu schvalovací usnesení.

Poslanec Vítězslav Jandák: Otevírám rozpravu. Paní kolegyně Levá.

Poslankyně Ivana Levá: Já bych chtěla ke zprávě říci jenom jednu větu. Když jsem zpracovávala stanovisko pro svůj politický klub, tak jsem tady udělala mimořádnou kapitolku, a to pod názvem, čeho si vážím na práci Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, což jsem tam ještě nikdy neměla. Nebudu vám to tady teď všechno předčítat. Jenom jednu větu: RRTV perfektně zformulovala, co lze považovat za ohrožení zdravého mravního vývoje dětí a mládeže. Je to na straně 83. Doporučila jsem všem svým kolegům, aby si tuto stránku pečlivě přečetli, protože si myslím, že toto už dávno bylo potřebné. Moc si cením, že se to do této zprávy v této podobě dostalo.

Jinak nemám nic, skutečně si vážím práce Rady a také doporučuji zprávu k přijetí.

Pan Pavel Kubina: Jsem tady za televizi PRIMA. Měli bychom k výroční zprávě několik komentářů, které lze rozdělit zhruba do tří problémových okruhů.

Prvním je informace o sporu mezi Primou a regiony, o kterém zpráva pojednává na straně 121 a následující. Druhým problémovým okruhem je počet správních řízení, která Rada vede v současné době. Třetím je rozhodování Rady ve vztahu k problematice komerční komunikace, nebo obchodních sdělení.

Začnu prvním tématem. Asi je všeobecně známou skutečností, že v období leden až říjen 2007 probíhal spor mezi regiony RTA a Primou, který v principu spočíval v tom, zda se mohou připojovat bez dohody, či zda je dohoda nutná, zda se mohou připojovat po tak dlouhý čas, nebo po tak dlouhou vysílací dobu, jako se připojovaly a zda tam mohou vysílat to, co vysílaly. Nám ve zprávě trošku chybí popis jednání Rady v dané věci, počínaje návrhem na úpravu licenčních podmínek z prosince 2006. První předběžné opatření ve věci padlo až v březnu 2007. Výsledkem správních řízení, která probíhala ve spojitosti s připojováním, bylo upozornění na porušování zákona, které nám i regionům RTA bylo doručeno až v dubnu 2008.

Dalším bodem, který bychom ve zprávě rádi viděli, je analýza příčin vzniku této situace. My si myslíme, že příčiny vzniku této situace nevznikly ani tak u provozovatelů vysílání, ať už vezmeme nás nebo regiony RTA, ale v tom, jak jsou licenční podmínky konstruovány a jak jsou licence vzájemně provázány. To je objektivní systémový problém, který historicky vznikl v Radě, a myslíme si, že Rada měla tuto věc daleko aktivněji řešit. Jen pro ilustraci, je velké štěstí, že tento spor nenastal ve vztahu k TV Vřídlo (myslím), které dostalo licenci až v roce 1999 a u kterého ani teoreticky nepřipadá v úvahu návrat do nějakých licenčních podmínek z roku 1998, což Rada zvolila jako základ svého posouzení situace. Kdyby krize nastala ve vztahu k TV Vřídlo, nebylo by možné toto řešení. Je to systémový problém.

Druhým okruhem je nárůst počtu správních řízení o udílení sankcí v letech 2006-2007. Ve zprávě, konkrétně v odstavci C na straně 38 je konstatováno, že počet správních řízení v roce 2005 byl 460, v roce 2006 989, v roce 2007 997. My si myslím, že by ve zprávě měla být trochu hlubší analýza příčin tohoto nárůstu počtu správních řízení. Myslíme si, že to nelze vysvětlit pouze zvýšením počtu prováděných analýz, i když to je určitě chvályhodné. Důležité v této souvislosti je, že Rada změnila předchozí praxi, která spočívala v tom, že vedla ohledně jednoho jednání, jednoho skutku, za určité období jediné správní řízení, například když máte u nějakého seriálu špatný sponzorský vzkaz, tak můžete o minulém měsíci vést jediné správní řízení, nebo to můžete rozsekát na třicet správních řízení. Určitě jednou z příčin nárůstu počtu správních řízení je, že Rada začala takto ty skutky rozsekávat. Je to podle mého názoru po právní stránce problematické, protože tím může dojít k překročení horní hranice pro uložení sankce. V tomto smyslu se už vyslovil i Městský soud v Praze. Druhým problémem, ale podstatným, je ekonomie nebo hospodárnost řízení. Myslíme si, že tato praxe znamená pro provozovatele neúměrnou administrativní zátěž. Jen pro ilustraci, v jednom dni nám přišlo 84 oznámení o zahájení správních řízení. To je nesmírně obtížně administrovat na obou stranách, jak na straně Rady, tak na straně provozovatelů.

Máme zato, že by mělo být trochu šetřeno se zahajováním správního řízení. Podle nás je namístě zahájit správní řízení jenom tehdy, když je opravdu důvodné podezření, že byl spáchán delikt. Pokud existuje nějaká nejasnost v obsahu vysílání, tak je možné využít institutů, které správní řád zná, institutů, které upravují postup před vlastním zahájením správního řízení, např. podávání vysvětlení. Myslíme si, že by toho Rada mohla používat mnohem více.

Podle našeho názoru je zákon o vysílání postaven na zásadě prevence, která by měla mít přednost před represí, takže v tomto světle hodnotíme také velmi pozitivně skutečnost, že nás Rada v souvislosti s vyvolenými předem upozornila, jaké programové prvky považuje za závadné. Myslíme si, že v principu je tento postup efektivní a správný, i když obsahu můžeme mnohé vytknout, jsme rádi, že v principu k tomu Rada přistoupila takto. Výsledek se ostatně dostavil, jak Rada konstatuje.

Posledním okruhem je předvídatelnost a konzistentnost v rozhodování o problematice obchodních sdělení. Už se vede delší dobu u nás veřejná diskuse na téma „product placement“, nebo také sponzorování. Byli bychom rádi, kdyby v této souvislosti bylo rozhodování rady trochu předvídatelnější. Pamatujeme si všichni, jakým způsobem se rada postavila k otázce seriálu „Poslední sezóna“, ve kterém byla prezentována různá loga na hokejových dresech, která tam vůbec ani nemusela být, když na to přijde. Ale rada

vyhodnocovala pouze to, jestli tyto prezentace hrají do scénáře, když to řeknu lidově. My jsme všichni očekávali, že tomu tak bude i v našem případě. A bohužel musím říci, že jsou zahajována proti soukromým vysílatelům správní řízení ohledně daleko méně intenzivnějších prezentací obchodníků, mnohdy i neúmyslných.

Ještě bych se pozastavil nad dvěma záležitostmi týkajícími se sponzorování. Rada v poslední době zahájila mnoho správních řízení – pokuty o sponzorování reklamních znělek. V této souvislosti si myslíme, že by bylo potřeba respektovat ústavní zásadu „co není zakázáno, je dovoleno“. Když vyjdeme z toho, že zákon nestanoví žádná kvantitativní omezení sponzorských vzkazů a poptávka po sponzorování je konzistentní, tak vlastně ani není zřejmé, jaký je veřejný zájem na tom, aby tytéž sponzorské vzkazy nebyly umístěny u reklamních znělek a byly přesouvány k pořadům a jaký vlastně pozitivní efekt by to mělo ve vztahu k divákům. Čili posuzování veřejného zájmu. Myslíme si, že tohle je vždycky důležité předtím, než se rada rozhodne k tomu, že nějaké jednání bude sankcionovat.

Poslední poznámka. Sponzorské vzkazy. Myslíme si, že ty by měly být posuzovány podle jasných a transparentních kritérií. Ostatně všechny televize takováto svá kritéria mají. Bohužel následkem rozhodovací praxe rady, ale musím říci i soudů, a nebo možná zejména soudů, výsledek není jednoznačný a není předvídatelný. Bohužel se stává, že existují soudní rozhodnutí, ze kterých vyplývá, že je možný sponzorský vztah, který bychom podle našich kritérií zamítli. Když takového sponzora odmítneme, půjde jinam. Myslíme si, že současný stav vede k nerovnováze na trhu a je potřeba do budoucna takováto kritéria, jasná a ověřitelná, stanovit.

Asi závěrečná poznámka by byla, že si myslíme, že v oblasti obchodních sdělení a komerční komunikace se otevírá do budoucna velký prostor pro samoregulaci a koregulaci, ke které Českou republiku ostatně vyzývá směrnice o audiovizuálních mediálních službách. Toť vše.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Paní doktorko, máte slovo.

Paní Markéta Havlová: Dobrý den, Markéta Havlová, televize Nova. Já bych nejprve tedy chtěla pochválit radu za jednu věc, která se mi zdá, že se v posledním roce hodně zlepšila, a to je její informační činnost. Je to vidět i na té zprávě o činnosti rady a potom zejména na vydávání tiskových zpráv rady, které skutečně jsou vydávány do dvou, nejpozději

do tří dnů od zasedání rady, a obsahují všechny body, o kterých rada jednala. To velmi oceňujeme a naši práci to pomáhá například i při různých soudních řízeních.

Já bych se chtěla zastavit u dvou věcí, které se týkají zprávy rady o činnosti. První věc se týká monitorování. Podle zákona má rada povinnost monitorovat vysílání provozovatelů. Na straně 22 zprávy o činnosti je uvedeno, že rada vlastně vznáší otázku, zda má monitorovat vysílání soustavně, protože jsou tady malé kapacity a velký počet provozovatelů televizního vysílání, a nebo, zda má monitorovat pořady, programy a všechny provozovatele vysílání pouze ad hoc.

My máme zato, že povinností rady je monitorovat soustavně a neustále, že to vyplývá z obsahu zákona, a nejen z toho ustanovení § 5, ale zákona ve všech souvislostech. Je to z toho důvodu, že rada má totiž odpovědnost nejen ve vztahu vůči společnosti, aby hlídala, zda tedy provozovatelé vysílají v souladu se zákonem, ale vlastně plní také povinnost vůči provozovatelům, protože má chránit to, zda provozovatelé vysílání vysílají svoje programy nezávisle. A v neposlední řadě taky proto, že tento soustavný monitoring je zárukou spravedlivého procesu, protože rada podle správního řádu musí měřit takzvaně všem stejně.

Z těchto důvodů prostě není možné, aby rada monitorovala ad hoc. Kdyby se totiž dospělo k závěru, že rada může monitorovat ad hoc, tak samozřejmě hypoteticky by nemusela být ani rada pro vysílání a mohly by to rozhodovat živnostenské úřady. Tolik tedy k monitorovací činnosti.

Na straně 22 je pak ještě uvedeno, že rada se zamýšlí nad tím, že by snad měly být rozšířeny povinnosti provozovatelů vysílání například tím, že by měli za povinnost předkládat monitoring reklamy, nebo že by měli mít za povinnost nahlašovat vysílací časy. Já zdůrazňuji, že nejen celoplošní provozovatelé – mluvím tedy teď za Novu, ale vím to i od kolegů z České televize, nebo z Primy, a zejména i z malých televizí – že prostě není dále únosné zatěžovat administrativně a nějakými dalšími nároky na kapacity, další archivací, další povinností.

Samozřejmě, že je otázka rozhodnout se, jestli vyměním některou povinnost za jinou, například, jestli rada má tedy monitorovací povinnost a dělá třeba někdy obtíže, zda ten který pořad byl odvysílán, tak si dovedu představit, že za určitých okolností by mohla být v zákoně uvedena povinnost, že na požádání radě v nějaké stanovené lhůtě třeba do 15 dnů od odvysílání pořadu by byla informace o tom, zda jsme pořad odvysílali či nikoliv, ale pak po nás nikdo nemůže chtít ještě, abychom archivovali záznamy všech pořadů, protože je to opravdu velmi drahé 30 dnů archivovat vysílání.

Když si uvědomíme, že dneska provozovatel bude archivovat několik programů, ne jeden program, v této souvislosti bych chtěla ještě nadhodit takovou jednu věc, a sice

ustanovení § 32 odst. 1 písmeno l), které tedy ukládá provozovateli vysílání, jak správně rada uvádí ve zprávě rady o činnosti, že má tedy povinnost archivovat pořady nejméně 30 dnů od jejich odvysílání a na vyžádání je poskytnout radě. My máme za to, že tato povinnost se dostává do rozporu s článkem 37 Listiny práv a svobod, ne vždy, ale v tom případě, kdy rada vyžaduje po nás záznamy těch pořadů, když s námi hodlá vést správní řízení kvůli uložení pokuty za porušení povinnosti. My vlastně tímto radě poskytujeme důkazy proti sobě. (hlasy ze sálu)

Není to správné, protože si myslím, že to neplatí v trestním řízení, neplatí to v přestupkovém řízení. A delikt ní řízení to je v podstatě obdoba přestupkového řízení, takže my budeme sledovat, jak se bude judikatura vyvíjet. Víme samozřejmě o tom, že existuje už jedno rozhodnutí Ústavního soudu, ale víme také o tom, že zatím městské soudy o této věci nerozhodovaly, takže čekáme, jak se tato věc bude dále vyvíjet.

Druhou věcí, o které bych se chtěla zmínit, je ke straně – počkejte, kolik to je – 37 zprávy o činnosti, kde se hovoří o sankční činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Já ve zprávě postrádám jednu věc, která se v roce 2007 ukázala být jako velmi aktuální a která se týká upozornění. Všichni přítomní vědí, že rada podle zákona uloží upozornění tomu, kdo poprvé v podstatě porušil povinnost a když to poruší podruhé, tak už dostane pokutu. Jenže se ukazuje, že provozovatelé vysílání kolikrát poruší povinnost tak bagatelním, zanedbatelným způsobem, jako je třeba překročení hodinového limitu reklamy o jednu vteřinu, nebo prostě jenom nějaké formální porušení. Přesto je s ním zahájeno správní řízení a rada nemá jinou možnost než prostě uložit pokutu a nebo řízení zastavit.

Myslím si, že do budoucna, a to ve velmi blízké budoucnosti, by mělo být buď rozšířeno upozornění i na tyto případy, to znamená na bagatelní porušení zákona, a nebo by to mělo být řešeno nějakým napomenutím. Stejně taková obdoba je v přestupkovém zákoně.

K sankční činnosti rady. Chtěla bych se ještě zastavit u dvou věcí. Ze zprávy vyplývá, že největší počet uložených pokut a upozornění se týká porušení paragrafu, který lze nazvat, že provozovatelé zařazují do vysílání pořady, které jsou nevhodné pro děti a mladistvé. Je to každý rok ve zprávě. V této letošní zprávě je to také. Skutečně pokut je hodně. Ale já vám řeknu, proč si myslím, že těch pokut je hodně, protože rozhodnutí rady je prostě nepředvídatelné.

My jsme třeba odvysílali v roce 2004 pořad, kde byla rada v jiném personálním složení, film jsme zařadili třeba v roce 2007. V roce 2004, ačkoliv má rada monitorovací povinnost, jsme žádnou pokutu nedostali, ani upozornění. A v roce 2007 jsme dostali pokutu. Pak to přijde k soudu. Když se dostanete k nějakému senátu, který třeba provozovatelům není

příznivě příliš nakloněn, a jsou takové senáty u Městského soudu v Praze, tak prostě maximálně udělají to, že tu pokutu o něco sníží, ale pokutu prostě nezamítnou.

Takže bychom velmi uvítali, kdyby rozhodnutí rady bylo předvídatelné. Řeknu příklad. Dostali jsme třeba upozornění, že nějaký pořad nemůžeme vysílat ve 12 hodin, protože se jedná o nějakou upoutávku na film, který je vysílán po 22. hodině, a že tam běhá, byť to není zrovna závadné, chlap s maskou, takže to může vystrašit děti kolem 12. hodiny. A upozornění v podstatě znělo: prosím vás, nezařazujte tyto pořady kolem 12. hodiny, protože se na to koukají opravdu velmi malé děti. Dobře, my jsme tuto situaci vzali, upozornění jsme akceptovali. Bereme to všecko na vědomí a řídíme se podle toho. Jenomže pak jsme obdobnou situaci zařadili do vysílání kolem 18. hodiny, nebo třeba kolem 21. hodiny a řídili jsme se mezinárodní klasifikací filmů ISCED, kde se třeba v Německu, v Maďarsku a podobně zařazuje kolem 18. hodiny. Zase jsme dostali pokutu.

Já si myslím prostě, že je nanejvýš nutné, aby – byl tady nedávno nějaký seminář ohledně labelingu, pan Žák mě doplní, protože jedním z iniciátorů byla rada – a myslím si, že prostě nazrál čas, aby došlo ke změně zákona o audiovizí, nejenom zákona o televizním vysílání, protože zákon o vysílání to nevyřeší, protože třeba 70 % programů jsou vlastně filmy u řady provozovatelů vysílání. To znamená změnit zákon o audiovizí v tom smyslu, že by byla určena mezi třeba 6. až 22. hodinou věková pásma s popisem typových situací, které v těchto pásmech nesmí vystupovat s připojením věku. Za to bychom se tedy velmi přimlouvali. A přejeme si, aby to bylo co nejrychleji upraveno. Znovu říkám. Není to o zákonu o provozování televizního vysílání, ale je to zákon o audiovizí, která se týká tedy i jiných děl než televizních pořadů.

Pak ještě jeden problém u pořadů je, proč tam jsou časté pokuty. Rada ukládá upozornění, která nejsou ve věcné a časové souvislosti mnohdy s odvysílaným pořadem. Tak já například uvedu Big Brothers, to není zrovna šťastný příklad, ale na Big Brothers je to velmi markantní. My jsme dostali pokutu za Big Brothers. Velmi jsme byli zoufalí z toho, že nás rada předtím neupozornila na to, že by mohlo dojít k porušení zákona. Rada nám prostě uložila pokutu za to, že se v pořadu vyskytovalo nadměrné kouření. Ano, nakonec to teď akceptujeme, že nadměrné kouření se v pořadu nemá vyskytovat, ale my jsme předtím dostali upozornění za nedovolený sex. A na tuto otázku se soudy dívají různým způsobem. Jedni akceptují názor rady, že stačí upozornění na příslušný paragraf, jiní říkají ne, musí zde být věcná a časová souvislost.

My se domníváme, že v souladu se zásadami spravedlivého procesu prostě není upozorňovací role splněna, protože má preventivní povinnost v tom případě, když jsme upozorněni na nedovolený sex a dostaneme pokutu za nadměrné kouření cigaret.

A poslední drobnost, o které bych chtěla hovořit, že takový druhý okruh případů, který se týká nejvíc programu provozovatelů celoplošného televizního vysílání, tím i Novy, že je tam dost správních řízení kvůli neobjektivitě a nevyváženosti v televizním vysílání. V tomto případě znovu bych chtěla apelovat na to, aby došlo k upřesnění právní úpravy, protože tam jsou dvě ustanovení – § 31 odstavec 2 a § 31 odstavec 3, které se prostě neustále nějakým způsobem zaměňují. Je to velmi nepřesné, splývají a tak dále.

A poslední poznámka. Máme za to, že rada mnohdy s námi zahajuje správné řízení neoprávněně. Dal nám v tom za pravdu v několika případech i Městský soud v Praze, kdy prostě se rada domnívá, že toto ustanovení zákona, ten § 31, slouží k ochraně individuálních zájmů, soukromých zájmů osob. Ale k tomu opravdu tento paragraf prostě neslouží, jak soudy také konstatovaly, protože k tomu slouží soukromoprávní úprava na ochranu osobnosti.

Já bych jenom chtěla říct, že jsme uvítali iniciativu Asociace televizních organizací, která vyvolala potřebu etického kodexu novinářů a k tomu by řekla něco spíš paní Svobodová. To je všechno. Děkuji.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já děkuji, paní doktorko. Děkuji i vašemu předřečníkovi. Já si totiž vůbec myslím, že jsme v takové situaci, že rada je poněkud zaskočena, protože musí konat v podstatě se zaskočením, že neví, co bude konat, kdy konat. Já si myslím, že určitý kodex by to ochránil, kdyby bylo jasně dáno, co v televizi může být a co ne, tak mám pocit, že tohle by pomohlo i radě. Nemusela by navyšovat svou kapacitu na 580 členů, aby všechno chytla. Vy byste nemuseli věci archivovat, bylo by to logické. Přemíra legislativy, hloupé, nedodělané, doba jde rychleji dopředu než legislativa. Děkuji. To byla k tomu moje připomínka.

Někdo se tam hlásí. Vidím pouze ruku. Děkuji, kolegové. Pardon, ještě než dojde kolegyně, pan Zelenka se hlásil dřív. (Mimo mikrofon: jde o technickou.)

Paní Hana Svobodová: Já se jmenuji Hana Svobodová a jsem jednatelka Asociace televizních organizací. Protože oba dva předřečníci tady něco naznačili, tak bych chtěla jenom poskytnout stručnou informaci, proto to nazývám technickou poznámkou. Oba dva předřečníci jsou členy Asociace televizních organizací. My právě v souvislosti s nárůstem správních řízení i v souvislosti s novými předpisy a novou směrnicí Evropské unie o tom na

Asociaci televizních organizací již delší dobu diskutujeme. Zahájili jsme i nějaké rozhovory se zástupci Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. V současné době máme připraven ke konečnému schválení kodex Asociace televizních organizací, etický kodex, který po schválení chceme dál promítnout do regulačních a samoregulačních principů, se kterými počítá Evropské unie. Počítáme se součinností rady a případně tedy i s legislativními příslušnými úpravami v této oblasti, čímž tedy potvrzují to, po čem se teď tady volá z mnoha stran, jak tedy z Evropské unie, tak z Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Teď jste na to narazili vy, takže v tomto směru připravujeme příslušné kroky. Děkuji.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Já bych radši, kdyby s tím počítal zdravý rozum a morálka než tak úplně Evropská unie, ale přesto děkuji za toto vystoupení. Pane Zelenko, prosím vás, vteřinku. Pan kolega je volený, má přednost. Hovořte.

Poslanec Petr Pleva: Já jenom faktickou k paní doktorce Havlové. Souhlasím s tím, že některé paragrafy v zákoně nejsou možná zcela jasné, ale obávám se, že abychom je zákonem zcela vyjasnili, museli bychom velmi pregnantně a podrobně na několika stránkách definovat, co znamená slovo „ano“ a potom definovat také na několika stránkách, co znamená slovo „ne“.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji moc. Teď má pan kolega Zelenka slovo. Myslím, že to je poslední řečník a půjdeme k bodu 2.

Pan Zelenka: Děkuji za slovo, pane předsedo ... (Nenahráno.) My máme velkou radost, že se to zmiňuje, že o tom diskutujeme. Už jsme tady ten problém koneckonců společně prezentovali loni na podzim.

Chci jenom říci jednu věc, že margine minus 6 decibelů nám věru moc nepomohl v našem problému, protože jaksi zvětšil pokrytí, to znamená, že určitá seskupení na rozhlasovém trhu mají teď blíž k maléru, že pokrývají příliš velké území, nebo příliš mnoho obyvatel. To je jedna věc.

A druhá věc. Chtěl bych se připojit k tomu, co říkala paní doktorka Havlová o sponzoringu. Jednotná pravidla výkladu chybí. My jsme velmi dlouho pracovali společně s radou na nějakém dokumentu. A nakonec, ačkoliv jeho vznik byl de facto radou vyvolán, tak dokument přijat nebyl. Takže tot' problém.

Jinak ještě k pokrytí. Zamrzelo nás trošku, a také jsem vám, pane předsedo, posílal kopii dopisu, že když se o tom mluvilo, tak se o tom mluvilo celkem logicky mezi regulátory, čili mezi telekomunikačním úřadem a radou, a k jednání byl pro nás zcela nepochopitelně přizván Český rozhlas, nikoliv ovšem my. Toť vše. Děkuji.

Poslanec Vítězslav Jandák: Pozvánky jsem posílal já? Já se vás ptám.

Pan Zelenka: Ne, to bylo jednání na radě.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já, když říkáte předseda, tak jsem to vztáhl na sebe. Omlouvám se, pane kolego.

Pan Zelenka: Já jsem, pane předsedo, říkal, že vám jsem posílal dopis v kopii, tu stížnost.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, tak proto. Takže fajn. Myslím, že diskusi už ukončíme. Teď bych poprosil pana zpravodaje Plevu, aby nám navrhl usnesení a budeme o něm hlasovat. Prosím.

Poslanec Petr Pleva: Takže usnesení k hlasování by znělo: „Stálá komise pro sdělovací prostředky doporučuje Poslanecké sněmovně schválit Zprávu o stavu vysílání a činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 2007“, podle tisku 438, pokud to rozmazaně vidím správně.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji.

Poslankyně Ivana Levá: Mohla bych, pane předsedo, ještě jednu větu. Neměli bychom dát něco jako, že doporučujeme Ministerstvu financí, aby při přípravě rozpočtu na příští rok zvažovalo potřebu mediální rady, zařízení, protože tady nadáváme, že oni nemonitorují a že žádají, aby jim dodali materiály sami s tím, že si je schovávají, ale oni to kapacitně nezvládají, takže z té zprávy to tak nějak vyplynulo.

Poslanec Vítězslav Jandák: Jestli dovolíte, paní kolegyně, ale tady přišly návrhy, které jsem velice schvaloval v tom, že kdyby došlo k nějakému kodexu a podobně, a základní věci,

kteřé se smí a nesmí vysílat, tak pak by myslím stačila plně tato kapacita, ale já myslím, že dneska nevíme vůbec co. Takže já bych v tomhle, jestli dovolíte, počkal malinko na to, na čem se dohodnou kolegové, jestli se přijme nějaký kodex. Když se nepřijme, tak samozřejmě v této sestavě a při této kapacitě peněz by to nestačilo, to je pravda. Ale půjde-li se rozumem a půjde-li se k nějakému základnímu mustru, co je možné a co není možné, tak by myslím tento tým absolutně stačil. Prosím, pane kolego.

Poslanec Petr Pleva: Nechci se přít o smyslu takového usnesení, chci jen říct, že takové usnesení by bylo vhodnější předložit při schvalování státního závěrečného účtu, což bude na výboru zítra.

Poslanec Vítězslav Jandák: Jestli na tom, paní kolegyně, netrváte, zůstali bychom u verze, kterou navrhuje pan kolega Pleva a já poprosím kolegy, aby hlasovali.

Kdo je pro toto usnesení? To je radost. Jednota – v tom je síla. Děkuji.

Děkuji zpravodajce, děkuji zástupcům rady.

2.

Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2007

Pana předseda Žák: Pane předsedo, promiňte, ale nám běží rada, čili my se omluvíme z dalšího jednání komise a šli bychom jednat na radu. Děkuji za schválení a na shledanou.

Poslanec Vítězslav Jandák: Spánembohem. A my si teď' vezmeme Radu Českého rozhlasu, už se těším. Je tady pan předseda Florián? Je, slyším krásný hlas. Pane předsedo, ujměte se slova.

Pan Florian: Dobrý den, pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, předstupuje před vás Rada Českého rozhlasu a předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky výroční zprávu rady o činnosti Českého rozhlasu za rok 2007. Činí tak podle § 8 odst. 2 zákona o Českém rozhlase č. 484. Výroční zpráva byla zpracována na základě širších a podrobnějších materiálů předložených generálním ředitelem Českého rozhlasu nebo přímo vyžádaných radou. Osnova výroční zprávy Českého rozhlasu je strukturovaná a je koncipována podle příslušných paragrafů zákona o Českém rozhlase. V přílohách jsou i další detailní informace a přehledy o programových a dalších aktivitách tohoto média veřejné

služby. Další informace budou později k dispozici v ročence Českého rozhlasu za rok 2007. Výroční zprávu o hospodaření Českého rozhlasu předloží rada Poslanecké sněmovně podle příslušného ustanovení do 31. srpna t.r. Ty materiály, o kterých tady hovořím, jsou k dispozici na internetových stránkách Českého rozhlasu.

Rada Českého rozhlasu téměř po celý rok 2007, podobně jako v roce 2006 a ta situace trvá i v roce 2008, pracuje v neúplném složení. Přesto se i v tomto nelehkém postavení snažila odpovědně vykonávat svou kontrolní funkci ve vztahu k veřejnoprávní rozhlasové instituci. Vzhledem k tomu, že Rada Českého rozhlasu měla sudý počet členů a má ho dosud a také vzhledem k tomu, že usnesení přijatá podle zákona musí být schválena pěti hlasy, nepodařilo se některé návrhy usnesení rady schválit.

Rada Českého rozhlasu na začátku roku 2007, a to přímo prvním usnesením, schválila záměr generálního ředitele Českého rozhlasu na nákup nové budovy Římská 15. Generální ředitel Českého rozhlasu záměr zdůvodnil chystanou rekonstrukcí historické budovy Vinohradská 12 a také programovým rozvojem Českého rozhlasu na dalších pět let. V této souvislosti potom rada doporučila později, až bude opravena historická budova, odprodej objektu Českého rozhlasu na Žižkově, v Peci pod Sněžkou, v Přerově nad Labem a event. v Dukově ulici. Došla k tomu závěru na základě doporučení své dozorčí komise a důvodem byla snaha o nejefektivnější nakládání s nemovitým majetkem veřejnoprávní instituce.

Rada Českého rozhlasu přijala také v roce 2007 usnesením č. 83 ke zveřejňování zápisů z předsednictev Rady Českého rozhlasu – Rada Českého rozhlasu má veřejné schůze jednou měsíčně a zpravidla každý týden jedná předsednictvo rady, kterého se účastní většinou všichni členové rady. Zápisy jsou zveřejňovány na webových stránkách Rady ČR. Rada je přesvědčena, že touto úpravou výrazně zvýšila informovanost veřejnosti o připravovaných jednáních kontrolního orgánu veřejnoprávního média. Rada také ve snaze povzbudit debatu o veřejné službě v oblasti médií zorganizovala v loňském roce setkání mediálních rad České a Slovenské republiky.

Rada Českého rozhlasu je přesvědčena, že rok 2007 byl mimořádný započítáním historicky nejrozsáhlejší rekonstrukce budovy na Vinohradské. Poslanecká sněmovna v tom roce také přijala zprávu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2006 a zprávu o hospodaření za rok 2006. Rada na základě připomínek při projednávání zprávy o činnosti za rok 2006 právě zde v Poslanecké sněmovně věnuje bedlivou pozornost vyřizování stížností koncesionářů a také ekonomické situaci veřejnoprávního rozhlasu.

Výroční zpráva Rady ČR potvrzuje skutečnost, že Český rozhlas je ekonomicky vyrovnanou, programově ustálenou institucí, která plní ustanovení určená zákonem v Českém

rozhlase a jejich činnost má v dalším období dobrou perspektivu. Rada konstatuje, že Český rozhlas v roce 2007 plnil veřejnou službu. Předkládáme zprávu a žádáme o její přijetí.

Poslanec Vítězslav Jandák: Pane předsedo, děkuji vám a předám slovo zpravodaji, což je pan kolega Ježek.

Poslanec Josef Ježek: Děkuji za slovo. Ač jsem si brýle nezapomněl, musím říci, že i já budu velmi stručný. Důvod, který mě k tomu vede, je skutečnost, že pan předseda rady Florian bohužel téměř všechny věty, které jsem měl připravené tu sdělit, řekl přede mnou, takže je poněkud možná nadbytečné, abychom je znovu opakovali.

Ale přece jenom, abych své roli zpravodaje učinil zadost, řeknu jenom pár základních informací o výroční zprávě Rady Českého rozhlasu za rok 2007, kterou máme před sebou. Zpráva čítá zhruba 155 listů textu a dalších asi 30 nebo 40 stran příloh. Jak jsem se tak tou zprávou velmi složitě probíjovávával a pročítal ji, musím na jednu stranu radu pochválit za to, že zprávu připravila tak obsáhlou, na druhé straně jsem měl poněkud dojem, srovnatelný s citátem císaře z filmu Amadeus, který říkal mladému Mozartovi: v té opeře je příliš mnoho not. Já jsem měl pocit, jestli tady někdy není možná příliš mnoho slov, ale to je jen takový bonmot, za který se v tomto případě omlouvám.

Zpráva je členěna zhruba do čtyř oddílů. První oddíl hovoří o Českém rozhlase jako o médiu veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání, v druhém oddílu o náplni této veřejné služby včetně otázky provozování digitálního vysílání, ve třetím oddílu o práci generálního ředitele a ve čtvrtém oddílu o činnosti Rady ČR jako takové. Jsem přesvědčen, že informace, které pan předseda Florian tady sdělil ve věci činnosti rady v poněkud omezeném množství a ve stavu, kdy se někdy nepodařilo některá usnesení schválit pro nedostatečný počet hlasujících členů rady, se snad podaří v krátké době vyřešit. Myslím si, že důležitým faktem, na který rada také ve zprávě upozorňuje, je otázka jak nákupu nové budovy v Římské, tak samozřejmě započaté rekonstrukce historické budovy Českého rozhlasu na Vinohradské 12.

Připomněl bych také, že Rada ČR přijala také některá zásadní koncepční usnesení k programovému auditu Českého rozhlasu, tedy byla provedena některá doporučení ve směru k panu generálnímu řediteli. Jedno z takových doporučení je myslím dost podstatné, protože hovoří o tom, že by měla být zastavena příprava dalších digitálních stanic s ohledem na nejasný termín digitalizace rozhlasového vysílání, protože by došlo k vynaložení prostředků koncesionářů na nové digitální stanice v době, kdy to není zcela hospodárné. Myslím si, že otázka větší informovanosti je důležitá pro činnost rady a pro informovanost těch lidí, kteří

o činnost rady a Českého rozhlasu mají zájem. V zásadě se potom dostáváme k závěru, ve kterém se hovoří o tom, že výroční zpráva potvrzuje skutečnost, že Český rozhlas je ekonomicky vyrovnanou, programově ustálenou institucí, která plní ustanovení určená zákonem o Českém rozhlasu a jejíž činnost má v dalším období dobrou perspektivu a že rozhlas v roce 2007 plnil svoji funkci veřejné služby. Na závěr rozpravy potom navrhuji usnesení v tomto smyslu. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Novotný: Pane předsedo, dámy a pánové, já se pokusím svoji poznámku maximálně zestručnit, i když to tak úplně nepůjde.

Dámy a pánové, jistě jste si všimli, že zpráva má 154 stran. Jedná se o ohromující dokument a moje výtku nesměřuje vůbec ke zprávě a ani k činnosti rozhlasu, ale k zadání. Např. na straně 4 a 5 je jako celek zhodnocen § 2 odst. 2 písm. a), to je povinnost poskytovat objektivní, ověřené, ve svém celku vyvážené informace pro svobodné utváření názorů. Zde mám výčet všech 19 stanic, které jistě všichni znáte a teď to musím přečíst, protože to bych si nikdy nezapamatoval a ztratilo by to zcela pointu.

Výše uvedených 19 stanic vytváří a šíří programy a poskytuje vyváženou nabídku pořadů pro všechny skupiny obyvatel se zřetelem na svobodu jejich náboženské víry a přesvědčení, kulturu, etnický nebo národnostní původ, národní totožnost, sociální původ, věk nebo pohlaví tak, aby tyto programy a pořady odrážely rozmanitost názorů a politických, náboženských, filozofických a uměleckých směrů s cílem posílit vzájemné porozumění a toleranci a podporovat soudržnost pluralitní společnosti. Z výše uvedených 19 stanic 17 stanic vysílá pořady se zřetelem na kulturu, 17 stanic vysílá pořady se zřetelem na etnický nebo národnostní původ, národní totožnost. 18 stanic vysílá pořady se zřetelem na sociální původ, 19 stanic vysílá pořady se zřetelem na věk nebo pohlaví.

Tak jako v loňské zprávě, i v této zprávě je na tomto místě informace o věku a pohlaví pracovníků Českého rozhlasu. 19 stanic vysílá pořady informující o evropské kultuře, geografii, institucích a legislativě, 19 stanic vysílá pořady k zprostředkování ekologických informací, 19 stanic vysílá pořady zohledňující rovnost mužů a žen. Pozor – pouze 6 stanic vysílá dopravní informace. Co se týče obsahu vysílání, Český rozhlas naplňuje beze zbytku zákon a plní všechny povinnosti, které mu tento zákon ukládá.

Dámy a pánové, existuje vůbec něco, čeho Český rozhlas není schopen a co neplní? Jak říká pan předseda, to je nepublikovatelné. Je to problém, který zde zmiňuji každoročně. Minulý rok jsem ho demonstroval na případu zprávy o činnosti České televize, letos jsem to změnil na Český rozhlas, abych i já byl vyvážený a tak nějak pro všechny, ale uvědomme si

jednu věc. Zadání, podle kterého tyto dvě veřejnoprávní instituce pracují, dáváme my. Já vás všechny – jak říká pan předseda – všechny volené žádám o zamyšlení, jestli zákony, které pocházejí z naší dílny z roku 1991 nejsou prostě už poněkud zastaralé. Děkuji.

Poslanec Vítězslav Jandák: Jsou tedy minimálně hodně lopatické, že? Pan kolega Pleva.

Poslanec Petr Pleva: Já bych chtěl konstatovat, že zpráva je velmi podrobně a dobře zpracována s tím, že jsou vyjmenovány jednotlivé povinnosti a vždy je konstatováno, zdali Český rozhlas tu povinnost plní či neplní. Jenom malinkou glosu k bodu 2.3.2 (??) – pořady se zřetelem na kulturu, jsou vyjmenovány stanice, které kulturní poslání plní a z důvodů mně nepochopitelných zřejmě editor zprávy někde zapomněl jednu, dvě či více stran, tam není zmíněna stanice Vltava. Já si myslím, že ta tu kulturu plní bohatě a že je od Českého rozhlasu nepatřičná skromnost, že se zmiňuje o kulturním poslání Radiožurnálu, Leonarda, ale o kulturním poslání Vltavy tam není ani slovo. Myslím, že to je nepatřičná skromnost.

Teď poznámka, která bude méně vtipná a kde mě konstatování rady trochu nadzvedlo. Jenom tím, že jsem vlídnost sama, nenavrhu neschválení zprávy. Je to na straně 84, kdy rada hodnotí naplňování povinnosti podílu vysílání rozhlasových studií na celostátních vysílacích okruzích. Už samo konstatování, že Český rozhlas tuto povinnost neplní a ani plnit nemůže, je naprosto tragické. Už jsme o tom hovořili minule. Říkal jsem, že doufám, že se v této zprávě už toto konstatování opakovat nebude a opakuje se tam opět. My jsme si vyjasnili – a je to chyba, kterou odstraníme při nejbližší novelizaci – to je chyba, že se konstatuje, že to je v úhrnu vysílání celého Českého rozhlasu a myslí se vysílání jednotlivého programového okruhu. Nicméně Česká televize svou povinnost, kterou má danou zákonem, už naplňuje, byť se můžeme bavit, jakou fintou dosáhla toho, že tuto povinnost naplňuje, nicméně ji naplňuje. Český rozhlas tuto podmínku neustále nesplňuje a pouhé konstatování, že to plnit nemůže, je velmi málo a velmi mě zlobí, protože to prostě není pravda. Je zcela jasné, že z dikce zákona se jedná pouze o dvě stanice, a to je Vltava a Praha, protože jediné tyto jsou celostátními okruhy. I když nové digitální stanice jsou také koncipovány jako celostátní okruhy, protože svým pokrytím zatím nedosahují celoplošného pokrytí z technických důvodů, které stojí mimo Český rozhlas, nelze na ně tuto povinnost ze zákona vztahovat.

Abychom se v tom ještě méně vyznali, tak ten, kdo připravoval tuto zprávu, na rozdíl od minulé zprávy, kde bylo dáno procentní zastoupení jednotlivých stanic a stanic jako celku na právě celoplošných stanicích, tj. na Vltavě a Praze, tak teď tam to procentuální zastoupení

nedal. Dává nám tam spoustu údajů, ale my, kteří jsme chodili na základní školu a nezapomněli jsme trojčlenku, umíme si spočítat, že na Praze tento podíl, a to podíl z toho očištěného času, to znamená bez reklam, technických přestávek a dalších věcí, tudíž toho, co Český rozhlas považuje za korektní, tak z tohoto jakoby očištěného času dosahuje podíl na Praze 22 % a na Vltavě 25 %, takže na Praze chybí 8 % a na Vltavě chybí 5 % k dosažení zákonného limitu.

Já bych chtěl od rady slyšet – protože myslím, že ta přechodná doba, kdy jsme říkali, že budeme tolerovat, že toto nové ustanovení musí mít jistou legisvakanci, byť v zákoně není obsažena, ale že chápeme, že jistá legisvakance náběhu plnění této povinnosti je nutná, nyní myslím uplynula již dost dlouhá doba na to, aby Český rozhlas tuto povinnost mohl plnit a chtěl bych od rady slyšet, kdy tuto povinnost bude plnit. A také bych nechtěl, aby se v příští zprávě opakovalo konstatování, že to plnit nemůže a aby tabulka byla takto nekorektně udělána a počítáno s tím, že si poslanci nevezmou kalkulačku nebo tužku a papír a nespočítají si to.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Myslím, že to je výzva pro pana předsedu. Chcete v krátkosti reagovat? Prosím.

Předseda Rady Českého rozhlasu Florian: Pokud jde o stanici Vltava, tak již minulý týden na mediálním jednání v Krumlově konstatoval pan ředitel Hurník, že má v tuto chvíli již 30 % dosaženo, takže беру na vědomí poznámku pana místopředsedy Plevy a rada to bude dále sledovat.

Poslanec Petr Pleva: Tím ale říkáte, že samozřejmě tuto povinnost lze splnit, ne že ji nelze splnit. Myslím, že by bylo dobré – já to samozřejmě vím, toto je zpráva za rok 2007, nikoli za rok 2008, kde jsem také zaznamenal toto sdělení, pro mě potěšující, pana ředitele Hurníka a totéž se může odehrát na Praze. Za sebe slibuji, že napravíme tu nejasnost, že ten vysílací čas je vysílací čas jednotlivého okruhu, nikoli Českého rozhlasu. Pak máte pravdu, že by to byl nesmysl, protože pak by musely vysílat na těch okruzích jenom regiony při tom celkovém vysílacím čase, který mají všechny stanice Českého rozhlasu. Ale taková byla naše gentlemanská dohoda. Myslím, že v příští zprávě – teď to berte jenom jako zdvižený prst – bych chtěl jednak korektní tabulku podílu na jednotlivých celostátních stanicích a jednak bych chtěl, aby skutečně Český rozhlas tuto povinnost naplňoval a pokud ne, aby bylo velmi jasně a pregnantně zdůvodněno, proč ji nenaplňuje a kdy dojde k nápravě. Děkuji.

Poslanec Josef Ježek: Pane předsedo, dovolím si přednést text usnesení: Po odůvodnění předsedou Rady Českého rozhlasu Jiřím Florianem a mé zpravodajské zprávě a po rozpravě stálá komise doporučuje Poslanecké sněmovně schválit dnešní zprávu Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2007 (tisk 470). Pověřuje předsedu komise, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu a zmocňuje mne, abych na schůzi Poslanecké sněmovny podal jako zpravodaj zprávu o výsledcích projednávání této zprávy na dnešním zasedání.

Poslanec Vítězslav Jandák: Chce to někdo doplnit? Ne. Budeme hlasovat.

Kdo je pro toto znění usnesení? Zase je to v pořádku, děkuji.

Děkuji radě, panu předsedovi. Teď přejdeme k bodu 3, což je

**Výroční zpráva Rady České televize o činnosti České televize za rok 2007,
sněmovní tisk 473**

Je tady pan Baumruk? Je. Výborně. Děkuji vám, kolegové z rozhlasové rady. Slovo bych předal panu předsedovi Baumrukovi. Zpravodajem je paní kolegyně Zubová. Dostane slovo potom. Pane Baumruku, máte slovo.

Pan Baumruk: Děkuji, pane předsedo. Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolím si jménem Rady České televize vám předložit a prezentovat zprávu Rady ČT, kterou předkládáme podle znění zákona. Chtěl bych jenom připomenout, že struktura rady je koncipovaná tak, že vychází z předchozích let a informace a skutečnosti v ní popsané jsou tedy v ucelených souvislostech a mají i vypovídací hodnotu tak, aby bylo možno porovnávat jednotlivé roky v dlouhodobém vývoji České televize. Nově jsou koncipovány některé kapitoly v části 2.

Zpráva je poměrně obsáhlá, bez příloh 137 stran, bohatě příloh, ale snažili jsme se, aby byla velmi přehledná, aby byla také čtivá, což si myslíme, že nemusí být v rozporu s tím, že má obsahovat fakta. Z těch fakt bych si dovolil upozornit třeba na straně 13 kapitolu vývoj počtu zaměstnanců České televize a také počet hodin výroby na jednoho zaměstnance. Myslím si, že tam jsou docela zajímavé tabulky, které vypovídají o tom, že pokud se dá

mluvit v této profesi, v této branži o produktivitě, tak rozhodně neklesá produktivita v ČT, spíš právě naopak.

Důležitou kapitolou je také plnění veřejné služby a to je na straně 16 kapitola 2, služba ČT veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů. Popisuje se tady přesně podíl pořadů určených dětským divákům, zákonné podíly evropské tvorby, podíl současné nezávislé tvorby, pořady českého původu, porovnání programových typů atd.

Velmi důležitým bodem a důležitou kapitolou je popis digitálních programů a jejich vysílání ČT 24 a ČT 4 sport. ČT 24 už není takovou novinkou. Víte, že už se vysílá tři roky, ČT 4 Sport se postupně dostal až k vysílání mnohem obsáhlejší z hlediska času a postupně se rozšiřuje pokrytí území a pokrytí dostupnosti pro obyvatele díky podpoře digitalizaci.

Na straně 60 je potom kapitola, která má název Podpora veřejně prospěšných aktivit Českou televizí v r. 2007. To si myslíme, že je také velmi důležitá kapitola, která uvádí čísla, jakým způsobem a v jakém množství ČT podporuje různé charitativní, humanitární, osvětové a vzdělávací kampaně a jakými kritérii posuzuje žádosti o podporu atp.

Kapitola digitalizace je na straně 88. Je třeba říci, že ČT je vlastně, a jinak to ani být nemůže, lídrem digitalizace. Už nejenom to, že vysílá dva plně digitální programy, ale i to, jakým způsobem vlastně postupuje při rozšiřování a při projednávání dalšího rozvoje digitalizace včetně toho, že bude muset být postupně utlumován kanál ČT 2 tak, aby se našli kmitočty pro rozšiřování multiplexu. Ale je to povinnost. Podle nás, podle Rady ČT, veřejnoprávního média v tomto smyslu nemůže hledět na to, že třeba na chvíli ztratí nějaké diváky.

Klíčovou kapitolou je na straně 96 kapitola číslo 3, a sice hlavní závěry Rady ČT o činnosti ČT v roce 2007, kde se popisují jednotlivé odstavce z pohledu jednak zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, a jednak zákona o ČT, zejména zákon o ČT je tady rozebrán velmi podrobně a konstatuje se tady i číselně, jakým způsobem jednotlivá ustanovení zákona Česká televize plní. V této souvislosti bych chtěl vypíchnout plnění právě toho, co tady pan místopředseda Pleva zmínil, a sice podíl vysílání televizních studií Brno a Ostrava v roce 2007 přesáhl zákonnou kvótu a dosáhl 21,8 %, což tedy je, dá se říci, už bohaté překročení a konstatujeme v tomto spokojenost, i když dávám za pravdu panu Plevovi, že někdy je třeba použít nějakých – nechci říci – účetních triků, ale je pravda, že to není jednoduché to takto naplnit, ale Česká televize se k tomu postavila čelem a musím říci, že i ta podpora studií je prostě znát a ve studiích se pracuje opravdu na plné obrátky.

Kapitola 4 na straně 114 popisuje vlastní činnost Rady České televize, která se zabývá všemi aspekty nejen vysílání, ale hospodařením, majetkovými záležitostmi, vymáháním koncesionářských poplatků, účasti České televize v soudních a správních řízeních. Konstatuji, že vlastně polovinu toho roku 2007, nebo možná o trošku více než polovinu, pracovala Rada ČT v neúplném složení, že to navíc byl rok velice personálně složitý pro Českou televizi. Asi tady nemusím popisovat, podrobnosti jsou zmíněny právě i v té zprávě. Ale i přesto, nebo možná právě proto, snad rada pracovala velmi intenzivně a skutečně ta kontrolní činnosti vůči ČT byla vykonávána velmi zodpovědně. Za to se mohu jako předseda rady skutečně podepsat.

Na závěr této kapitoly bod 4, 3 stížnosti a podněty, kde popisujeme, jakými stížnostmi a podněty se Rada ČT zabývala. Kvantifikujeme, dáváme tady různé příklady těch stížností. Konstatuji, že Rada ČT obdržela celkem 438 podnětů, stížností a reakcí diváků, z toho zhruba čtvrtina se týkala vyváženosti a objektivity. A v této souvislosti bych chtěl zdůraznit, že pro letošní rok, o to bude ta příští zpráva určitě doplněna, si rada nechala speciálně pro sebe vypracovávat měsíční analýzu vyváženosti a nestrannosti nebo objektivity a má velmi podrobné analýzy v tomto směru, ale nechci o tom hovořit, protože to už se týká roku 2008. Takže bych vám chtěl, dámy a pánové, poděkovat za pozornost a chtěl bych vás požádat o schválení této zprávy o činnosti ČT v roce 2007. Děkuji.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji panu Baumrukovi a slovo má zpravodajka naší komise paní kolegyně Zubová.

Poslankyně Olga Zubová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, hezký podvečer. I moje zpravodajská zpráva se bude v některých oblastech shodovat s přednesenou zprávou pana předsedy Baumruka. Vypíchli jsme oba shodné části nezávisle na sobě, proto mě omluvte, pokud něco uslyšíte podruhé a já se pokusím o maximální stručnost.

Zpráva velmi obsáhle informuje v pěti částech o činnosti České televize a o činnosti Rady ČT. Součástí jsou také neméně obsáhlé přílohy, které umožňují seznámit se se statutem České televize, organizačním řádem ČT, se závěry jednání etického panelu ČT, základní koncepcí vyřizování stížností a podnětů, přehled účasti členů Rady ČT na jednáních, přehled zahraničních zpravodajů, grafy sledovanosti a výsledky výzkumu televizních diváků. Struktura zprávy vychází z principu minulých let. Nově jsou tu některé kapitoly, které se věnují kanálům ČT 24 a ČT 4 Sport.

Rok 2007 přinesl pro ČT dvě významné legislativní změny, které ovlivnily působení ČT. V lednu to byl nový zákoník práce a v prosinci schválená diginovela, která má za cíl

připravit proces přechodu zemského analogového vysílání na zemské digitální. Zákon umožňuje ČT zařazovat do vysílání určité množství reklamy.

Zpráva konstatuje, že oproti roku 2006 vzrostl počet zaměstnanců, pozitivní nárůst vykazuje i ukazatel počtu hodin výroby na jednoho zaměstnance ČT. Česká televize plní kvóty pro regionálně vysílané zpravodajství a publicistiku, došlo ke snížení počtu premiér, převýšeny byly kvóty vysílání pro neslyšící, podíl evropské nezávislé tvorby, zvýšil se podíl čistě vlastní tvorby. Poklesl podíl sportovních a zpravodajských pořadů ve prospěch publicistiky, dokumentů a zábavných pořadů na ČT 1 a ČT 2.

Shrneme-li to, zpráva v části o činnosti České televize konstatuje, že Česká televize splnila všechny sobě vytčené cíle na rok 2007.

Nezastupitelnou roli má ČT při tvorbě původních dokumentárních snímků, při tvorbě animovaných filmů. Archiv programových fondů se připravuje na digitalizaci. Redakce zpravodajství se zaměřila na zdokonalování kontinuálního vysílání kanálu ČT 24, který se stal nejsledovanějším po celoplošných kanálech ČT 1, ČT 2, TV Nova, TV Prima. Agenda zpravodajství zůstává nadále odlišná od agendy soukromých televizních stanic, události jsou nejmezinárodněji orientovanou relací, dobrou sledovanost mají také Události, komentáře a Dobré ráno s ČT. N Na ČT 24 byly odbourány reprízové pořady.

Bylo otevřeno další zahraniční středisko ve Vídni. Česká televize má své zpravodaje ve všech sousedních zemích. Zpráva obsahuje také informaci o činnosti studia Brno a Ostrava.

Rok 2007 znamenal rozšíření živého vysílání, mimořádné přenosy z tiskových konferencí, seminářů a akcí. Kanál ČT 24 byl transformován na živý kontinuální kanál a v únoru byl spuštěn portál www.ct24.cz. ČT 24 rychle reaguje na aktuální události, nabízí nesestříhané zprávy, události v původní podobě. Sledovanost digitálních kanálů neustále roste. V roce 2007 rozšířila Česká televize teletextové služby o třetí plnohodnotný teletex. Česká televize je největším producentem filmů u nás. Naplňuje v souladu se zákonem 483/1991 Sb., o České televizi veřejnou službu v oblasti televizního vysílání mimo jiné tím, že podporuje českou filmovou tvorbu. Česká televize koprodukovala 9 celovečerních filmů. Česká televize podporuje neziskové organizace, charitativní projekty, humanitární a osvětové kampaně. Zapojuje se do mezinárodních organizací a aktivit.

Proces digitalizace se v roce 2007 prakticky zastavil, byly realizovány projekty Domažlice a Ústí nad Labem.

Druhá část zprávy hovoří o závěrech Rady České televize o činnosti ČT v roce 2007. Při posuzování rady je hlavní normou, kterou rada kontroluje, zákon 483/1991. Rada

konstatuje, že Česká televize plnila všechno, co jí tento zákon stanovuje, vystavila České televizi velmi pozitivní účet a vysvědčení dá se říci s vyznamenáním.

Další část zprávy se věnuje vlastní činnosti Rady České televize, která od května do konce roku pracovala v neúplném počtu, protože Poslanecká sněmovna nezvolila na uvolněné posty nikoho. Rada vykonávala činnost, která jí náleží opět podle zákona 483/1991 Sb., to znamená schvalování rozpočtu, kontrola plnění rozpočtu, rozhodování o stížnostech týkajících se generálního ředitele, dohlížela na plnění úkolů veřejné služby v oblasti vysílání a na naplňování zásad plynoucích z kodexu České televize, schválení dlouhodobého programového technického a ekonomického rozvoje.

Následují přílohy zprávy, které nás seznamují se statutem České televize, s organizačním řádem ČT, se závěry jednání etického panelu, obsahují grafy sledovanosti a výzkumy televizních diváků. Jsou velmi zajímavou součástí zprávy a slouží k dobrému dokreslení obrazu o České televizi.

V tomto smyslu myslím, že mohu svou zpravodajskou zprávu ukončit a návrh usnesení bude následovat po rozpravě.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, paní kolegyně, za vyčerpávající zpravodajskou zprávu a otevírám diskusi. Kdo se hlásí? Pan kolega Novotný. Máte slovo.

Pan Novotný: Děkuji. Pane předsedo, dámy a pánové, já mám výhradu k jednomu bodu, a to k bodu 3.1. Je to strana 98 zprávy, kdybyste měl někdo zájem si to nalistovat.

Hlavními úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání jsou zejména

a) poskytování objektivních ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů.

Rada ČT ve své zprávě k vyhodnocení plnění tohoto odstavce zákona uvádí: Při posuzování objektivnosti, vyváženosti a všestrannosti poskytování informací pro svobodné vytváření názorů používá Rada ČT kvalifikované analýzy specializovaných nezávislých firem. Závěrem výzkumů cituje Rada ČT bez úprav a v úplnosti. Na tomto místě pak na dvou stranách, na straně 99 a 100 předkládá RADA ČT poslancům naprosto nesmyslný dokument, který vůbec nevyhodnocuje obsah ČT z hlediska plnění § 2 odst. 2 zákona 483/1991. Závěry výzkumů, které rada poslancům na tomto místě předkládá, se týkají převažujících témat ve všech celoplošných elektronických médiích, tedy TV Nova, Prima a ČT a dokonce i Radiofóra. Tyto závěry vůbec nehodnotí objektivitu, vyváženost, ověřenost a všestrannost

informací produkovaných ČT, tedy nehodnotí to, co od ní poslanci, tedy my, ze zákona očekáváme. Tolik moje poznámka a moje výhrada. Děkuji.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Ještě někdo se hlásí? Já si myslím, že tohle byla trošku výzva pro pana předsedu rady, aby se pokusil reagovat, jestli dovolíte. Prosím.

Předseda rady Baumruk: Děkuji za slovo. Tady se odkazuje na závěry výzkumů společnosti Inovacio media. Tento výzkum si nechává zpracovat ČT a v tomto pojetí jej přebírala. Vzhledem k tomu, že pohled rady a požadavky rady jsou v tomto poněkud jiné než Česká televize, ale nemůže to udělat ze dne na den, musela si to rada schválit do svého rozpočtu a na rok 2008, jak jsem podotkl, si schválila do svého rozpočtu specializovaný výzkum, specializovanou analýzu na výzkum vyváženosti a objektivity a ten výzkum probíhá a analýzy dostáváme v průběhu roku 2008, čili tento bod bude – to slibuji – mnohem lépe a podrobněji a tématicky s jasným zaměřením zpracován v příští zprávě. Chápu, že pan poslanec Novotný tady postrádá ten přesný odkaz a přesné znění toho, co by se týkalo poskytování objektivních ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací, ale takto jsme to z výzkumu dostali.

Poslanec Vítězslav Jandák: Pan kolego Novotný, stačilo? Děkuji. Dále jestli se někdo hlásí.

Řečník: Nemám zásadní výhrady, pouze bych se zeptal, co se týká vývoje počtu zaměstnanců. Když se podívám do té tabulky, tak oproti roku 2005 je tam nárůst zhruba o 300 zaměstnanců, což činí zhruba 12 %. Jsou tam uvedeny důvody, proč k tomu nárůstu došlo. Já bych se chtěl zeptat, zda počítáte s tím, že by se dělal výhledově personální audit, co se týká zaměstnanců ČT.

Poslanec Vítězslav Jandák: Pane předsedo, máte slovo.

Pan předseda: To sice není úplně na Radu ČT. Je tady pan personální ředitel.

Poslanec Vítězslav Jandák: To je přímo otázka na něj. Pan Mrzena, prosím.

Pan Mrzena: Dámy a pánové, dobrý den. Děkuji za otázku přímo na mě. Co se týče těch personálií, tak tady jsou popsány i důvody, proč se navyšoval postupně počet

zaměstnanců a šlo o jakousi extenzivní část rozvoje České televize v době přechodu na digitální televizní vysílání. Ve chvíli, kdy dojdeme do určitého stádia zakončení té extenze, což počítáme v roce 2009, tak uvažujeme o realizaci personálního auditu.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Pan kolega Pleva.

Poslanec Petr Pleva: Já chci ještě poprosit. Když budete teď dělat ten nový monitoring, tak v tom § 2 se říká, že vytváříte ty programy pro všechny skupiny se zřetelem na svobodu atd., ale pak se tam také říká, s cílem posílit vzájemné porozumění a toleranci a podporovat soudržnost pluralitní společnosti. To znamená ty programy jsou směřovány k určitému cíli, byť tento cíl může být poněkud nejasný, ale přece jenom já ho čtu jako vytváření jakési pozitivní atmosféry ve společnosti, když si to přeložím do lidštiny. Bylo by možné, aby tento výzkum se zaměřil nejenom na to, zdali jsou plněny ty programy pro ty skupiny, ale jestli je těmi programy dosahováno také onoho vytčeného cíle zákonem.

Řečník: Je to možné, ale to je samozřejmě zase úplně jiný výzkum a ono to není levná záležitost. Já jsem možná některým na ukázkou poslal analýzy vyváženosti. To je velice podrobné, mnoho desítek stránek čísel a faktů, aby to zahrnulo ještě to zaměření televize, to si myslím asi v tomto případě, v tomto jednom výzkumu, v této jedné analýze je velmi problematické, protože ta je zaměřena na zpravodajské a publicistické pořady. Ale je to určitě dobrý námět. Já vím, že pan místopředseda Pleva i na mediální konferenci hovořil právě o tom, a tam se o tom hodně hovořilo, že je potřeba vlastně specifikovat, co to je to vysílání pro veřejnost, co to je ta služba veřejnosti a právě v tom zaměření na jednotlivé skupiny je úkol televize veřejné služby zcela jednoznačně. Pokud to můžu takto říct, tak bychom to brali jako námět a pokusili bychom se nechat si vytvořit zase speciální analýzu s tímto pohledem.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Takže všechny strany jsou spokojeny. Pane Beneši, hovořte.

Pan Beneš: Dobrý den, pane předsedo. Děkuji za udělení slova. Budu velmi krátce hovořit. František Beneš, ředitel výzkumného ústavu topografického a kartografického.

Já chci vystoupit proto, že nejsem spokojen s vyřízením jedné mé žádosti nebo podnětu, který jsem radě zaslal. Jde mi o to, že v televizní zpravodajské zhlédce se zeměkoule otáčí obráceně, než tomu je ve skutečnosti. Prosím vás, nepodceňujte tento detail. Podprahové

vnímání, které si odnášejí děti do škol potom nenapraví žádný učitel fyziky, ať jim říká co chce. Oni si pamatují, že to viděli v televizi a že to bylo obráceně. Já si myslím, že je to velmi jednoduché, aby se v televizi ukazovala tato přírodní realita tak, jak skutečně je. Já nechci nic měnit tady v usnesení rady, ale byl bych rád, kdyby se to změnilo v České televizi. Díky moc.

Poslanec Vítězslav Jandák: Ano. Faktickou pan Pleva.

Poslanec Petr Pleva: Já si myslím, teď nechci nic říkat o – zítra znamená již včera, kde se jde taky proti směru času, ale chci hovořit o tom, že pokud jsem dobře pochopil tento symbol televize s tím otáčením opačně, tak to není proto, že by v televizi nevěděli, jak se točí zeměkoule, ale že chtějí říct, tak teď si uděláme exkurzi po zpět, po toku času o tom, co se stalo za uplynulou dobu. Takhle jsem to chápal a myslím, že kdyby se to dětem takhle řeklo, možná, že by mělo být nějaké varování před tou znělkou pro děti, že se země točí doopravdy jinak, nebo vysvětlit v titulcích.

Poslanec Vítězslav Jandák: Dobře. To je velmi intelektuální vysvětlení. Pane předsedo rady, upozorněte na to vedení České televize. Že jediný pan kolega Pleva pochopil, že vám jde o to zmapovat to dozadu, ale děti....

(Konec kazety č. 1)

Stálá komise pro sdělovací prostředky doporučuje Poslanecké sněmovně schválit výroční zprávu Rady České televize o činnosti České televize za rok 2007, sněmovní tisk 473, pověřuje předsedu komise, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu, a zmocňuje mě, abych na schůzi Poslanecké sněmovny podala jako zpravodajka zprávu o výsledcích projednání této zprávy na zasedání stálé komise pro sdělovací prostředky.

Toto je návrh mého usnesení.

Poslanec Vítězslav Jandák: To je hezké, to se bude líbit. Kdo s tím souhlasí, dámy a pánové? Kdo je proti? Nemůže být nikdo, když všichni souhlasí.

Dámy a pánové, myslím, že jsme to dnes zvládli dobře. Ještě se někdo hlásí? Pan Kotrba. Tak povídejte, pane kolego. Ale schůze oficiálně skončila. Není k žádnému bodu, ale

dejme slovo lidem. Prosím, ale stručně bych prosil, protože někteří kolegové mají další jednání, pane kolego.

Pan Kotrba: Já se omlouvám, pane předsedo, že přerušuji těsně před koncem schůzi této komise, nicméně měl bych na ni jeden dotaz. Zda by mi mohla komise sdělit závazný termín, kdy budou projednány stížnosti na odvolání tří členů Rady Českého rozhlasu pro porušení § 5 zákona číslo 484.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já mám takový pocit, když jsme to nestihli dnes, že to musíme udělat příště, pane Kotrbo. Když se na to sejdeme a shodneme se, že to bude zařazeno do programu, tak si myslím, že to bude příště. Je to logické.

Pan Kotrba: Děkuji. Pokud tento termín berete za závazný, budu rád, protože projednávání trvá této komisi už více než rok.

Poslanec Vítězslav Jandák: Ale neříkejte, že trvá. My jsme se skutečně několikrát snažili, bohužel, o tom je demokracie, nedohodli jsme se na některých bodech. To víte. Takže za to nemůžeme, ale budeme se snažit. Demokracie je usilovná práce.

Děkuji vám všem a těším se příště.